

chody (srv. zejména §§ 4, 5, 8, 10, 11 řádu). To, co stěžující si družstvo obmyslí a ve stanovách v §u 2 e) zřejmě vyjadřuje, bylo by tedy obcházením předpisu §§ 1 a 2 zákona ze dne 10. října 1924, čís. 239 sb. z. a n., a právem oba nižší soudy návrh na zápis této změny stanov ve společenstevní rejstřík zamítly. K čís. 2 usnesení rejstříkového soudu: I v tomto směru dlužno přisvědčiti právnímu názoru nižších soudů, že právní povaha družstva nepřipouští, by bylo provozování společenstevního podniku svěřeno také nečlenům. Odporovalo by to zásadě §u 1 zákona ze dne 9. dubna 1873, čís. 70 ř. zák., dle něhož »družstva jsou spolky s neuzavřeným počtem členů, jichž účelem jest podporovati výdělek neb hospodářství členů společným provozem závodu...« Členové družstva musí tedy býti účastněni na provozu podniku jako takoví. Rozšíření provozu na nečleny bylo by tedy již s podstatou družstva neslučitelné. Při tom zákon nepřipouští výjimek, nerozeznává zejména účast nečlenů trvalou a přechodnou, nýbrž obmezuje činnost družstva vubec jen na členy. (Srv. A. Cl. 2561.) Tomu není na závadu ani ustanovení §u 85 zákona ze dne 25. října 1896, čís. 220 ř. zák., jenž sleduje jen účely daňové. Není ovšem vyloučeno, by při provozu závodu členy nebylo použito pro práce druhu podřadného sil pomocných, jež nejsou členy družstva (výpomocných prodavačů, osob služebných, nádeníků atd.). Rozsah činnosti výpomocných sil dle §u 2 není však stanovami vubec vymezen a není také jeho poměr k družstvu přesně upraven. K bodu 4. usnesení rejstříkového soudu ze dne 8. května 1925. Pokud nižší soudy prohlásily za nepřijatelné, by v tomto případě provedlo příslušné změny stanov představenstvo, třeba že bylo ku změnám valnou hromadou zmocněno, sdílí nejvyšší soud i tu právní názor soudů nižších stolic, i jeho odůvodnění a poukazuje ku svému rozhodnutí čís. 1819 sb. n. s.

Čís. 5265.

K zápisu zrušení veřejné obchodní společnosti, likvidační firmy a likvidatorů stačí opověď i jen jednoho veřejného společníka.

(Rozh. ze dne 11. září 1925, R I 685/25.)

Veřejný společník Julius K. opověděl u rejstříkového soudu zrušení a likvidaci společnosti a navrhl za likvidatory dosavadní veřejné společníky sebe a Reginu S-ovou. Rejstříkový soud vzal opověď na vědomí, rekursní soud k rekursu veřejné společnice Reginy S-ové zrušil napadené usnesení a uložil rejstříkovému soudu, by, vyčkaje pravomoci, dále po zákonu jednal. Důvody: Zrušení společnosti musí býti podle čl. 129 obch. zák. opovězeno k zápisu do obchodního rejstříku a má obchodní soud účastníky, t. j. společníky k opovědi donucovati. Společníci jsou pak také povinni dle čl. 135 obch. zák. opovědět likvidatory ku zápisu do obchodního rejstříku. Z toho následuje, že skutečnosti právě uvedené mohou býti zapsány jen ku opovědi všech účastníků. K opovědi jednoho ze společníků bylo by lze provést zápis jen tehdy, kdyby druhý společník opověď spolupodepsati odepřel

a proti němu v základě právoplatného rozsudku povolen byl exekuční zápis oněch skutečností. Tohoto případu však v tomto případě není. Opověď zrušení a likvidace firmy učinil společník firmy Julius K. sám a následkem této opovědi měl rejstříkový soud dle čl. 129 odstavec čtvrtý obch. zák. přiměti Reginu S-ovou, by i ona se své strany opověď zrušení a likvidace firmy učinila, po případě opověď Julia K-a spolupodepsala, neměl však na základě pouhé jednostranné opovědi zápis zrušení a likvidace firmy povolit. Napadené usnesení jest tudíž v odporu se zákonem, jmenovitě s ustanovením čl. 129, 135 obch. zák. a slušelo je proto zrušiti. Bude věci prvního soudu, by dle toho, co zde řečeno, obnovil dřívější stav rejstříkový a o opovědi Julia K-a, čeho třeba, po zákonu zařídil.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu Julia K-a.

D ů v o d y:

Dovolací soud nesdílí názor rekursního soudu, že k zápisu zrušení veřejné obchodní společnosti a likvidační firmy s likvidatory jest nutno, by opověď byla podána, pokud se týče podepsána všemi veřejnými společníky. Nesporně-li, jako v tomto případě, že společnost byla zrušena, že firma přešla v likvidaci a že likvidatory, ježto ani smlouvou ani usnesením společníků jiné osoby za likvidatory povolány nebyly, jsou společníci zrušené společnosti, stačí, když opověď o zrušení společnosti, likvidace a likvidatorů učiní i jeden ze společníků. Tím jest pořádkovým předpisům čl. 129 a 135 obch. zák. vyhověno. Opačné stanovisko rekursního soudu, žádající opověď od všech společníků, nemá opory v zákoně, neboť zákon v čl. 129 a 135 obch. zák. nemluví o všech společnicích. Než přes tento rozdíl stanoviska v uvedeném bodu nebylo lze vyhověti dovolacímu rekursu, pokud stěžováno si v něm na zrušení prvním soudem povoleného zápisu likvidační firmy a likvidatorů a pokud prvním soudu uloženo, aby další po zákonu zařídil. K tomu, by likvidační firma a likvidatoři byli do rejstříku zapsáni, nutno podle čl. 135, odstavec první obch. zák., aby likvidatoři buď osobně před obchodním soudem svůj podpis znamenali nebo znamenání v ověřené formě soudu podali. Likvidátorka Regina S-ová toho dosud neučinila. Pro tento nedostatek podpisu jednoho z likvidatorů v opovědi likvidace a likvidatorů bylo usnesení prvního soudu právem rekursním soudem zrušeno a na prvním soudu bude, by k odstranění tohoto nedostatku potřebné kroky (čl. 135, odstavec třetí obch. zák.) zařídil a pak o návrhu společníka Julia K-a ohledně likvidační firmy a likvidatorů znovu rozhodl.

Čís. 5266.

Zatížení společné nemovitosti výměnkem není pomíjející okolností, jež by bránila zrušení spoluvlastnictví.

Pouhá možnost, rozdělití společnou věc, nedává ještě spoluvlastníku práva (§ 843 obč. zák.) domáhati se fysického rozdělení společné věci, nýbrž musí to býti možnost také hospodářsky zdůvodněná, totiž takové